

12 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2023

† Κυριακὴ ΙΖ' Λουκᾶ (τοῦ Ἀσώτου).

Μελετίου Ἀντιοχείας (†381). Ἀντωνίου (Β') Κωνσταντινουπόλεως (†901), Χρίστου νεομάρτυρος τοῦ κηπουροῦ (†1748).

Τῇ Χρονίᾳ β'. Ἐωθινὸν β'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ο ιερεύς: Εύλογητὸς δὲ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Καὶ ἄρχεται δὲ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε δὲ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρβιν, δὲ στεγάζων ἐν ὅδαις τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, δὲ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὅδατα. Απὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, δὲν ἔθεμελιώσας αὐτά. Ὁριον ἔθου, δὲ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ο ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὅδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ο ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἔξαγαγεν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἀς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν. Ὁρη τὰ

ύψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἀνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας. Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὁρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀνομοί, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Οἱ ἥλιοις ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (*ἐκ γ'*). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

὾τι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἴστωμεν Στίχους ι', καὶ φάλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ζ' καὶ τοῦ Τριωδίου ἴδιόμελα β' εἰς γ'.

Ἄχος Δι Θ

K Δι
 ν ν ν ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ει
 σα α α κου σο ο ο ο ον μη ει ει σα κη 8 8 8
 σον μη Ku ν ν ρι ι ι ι ε θ Ku ν ρι ι ι
 ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε ει σα α
 α α κη 8 σο ο ον μη προ ο ο σχες τη φω νη η
 η η τη ης δε η σε ω ω ω ως μη εν τω κε κρα
 γε ναι αι με ε ε προ ος σε ει σα κου σο ον μου
 Ku ν ν ν ν ν ν ν ρι ε Δ
K Δι
 α τεν θυν θη η η τω ω η η προ σεν χη η
 η η η η μη ως θυ μι ι α α α α μα α ε ε
 ε νω ω ω πι ι ο ο ον ση θ ε ε ε πα αρ
 σι ις των χει ρω ω ω ων μη θυ σι ι α ε ε σπε
 ρι ι νη ει σα κη σο ον μη Ku ν ν ν ν
 ν ν ν ρι ε Δ

Ἡ Στιχολογία. χ

Θ ου Κν ρι ε φυ λα κην τωστομα τι ι μ8 και

θυ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μον

M η εκ κλι νης την καρ δι αν μ8 εις λο γ8ς πο νη

ρι ι ι ας τ8 προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ

Σ τι ι ι αις

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι

ι ι αν και ου μη συν δι α σω με τα των ε κλε

κτων αυτων

Π αι δεν σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει

με ε λε ον δε α μαρ τω λ8 μη λι πα να τω την κε

φα λη η ην μ8

O τι ε τι και η προ σεν χη μ8 εν ταις εν δο κι

αις αν των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι κρι

ται αν των

A κ8 σον ται τα ρη μα τα μ8 ο τι η δυν θη σαν

ω σει πα χος γης ερ ζα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη
 τα ο στα αυτων παρα τον Α α α δην Δι
Ο Δι τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι
 οι οι μη Δι ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
 χη ην μη Δι
Φ Δι υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το
 μοι Δι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α
 νο μη ι αν Δι
Π M Δι ε σδν ται εν α μφι βλη στρω αν των οι α μαρτω
 λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ζε ελ
Φ Δι ω νη μη προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
 μη προς Κυ ρι ον ε δε η θην Δι
Ε Δι κ χε ω ε νω πι ον αν τη την δε η σι
 ι ιν μη την θλι ψιν μη ε νω πι ον αν τη α παγ
 γε λω Δι

E Δι ν τω εκ λειπειν ε ξε μ8 το πνευμα μ8 και συ εγνως

τας τοι βους μ8 Δι

E Δι ν ο δω ταν τη η ε πο ρευ ο ο ο μην

ε κρυψαν πα γι δα μοι Δι

K Δι α τε νο 8ν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με Δι

A Δι πω λε το φυ γη απ ε μ8 και ουκ ε στιν ο

εκ ζη τω ων την ψυ χη η ην μ8 Δι

E Δι κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πι ις μ8 με ρις μου ει εν γη ζω ων των Δι

P Δι ρο ο σχες προς την δε η σιν μου Δι ο τι ε τα πει

νω θην σφο ο δρα Δι

P Δι ν σαι με εκ των κα τα δι ω κο ον των με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε Δι

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὁκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου τοῦ
ἐξομολογήσασθαι Χ Δι τω ο νο ο ο μα τι ι σου Δι

T ον προ αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν τα τον Θε
 ον Λο γον σαρ κω θεν τα εκ Παρ θε νου ου ου Μα ρι ι
ας δε εν τε ε προ σκυ νη η σω ω ω μεν
Γα
 Σταυ ρον γα α αρ υ υ υ πο ο μει ει ει νας τη
 τα φη πα ρε δο ο ο θη ως Αυ το ος η θε
 ε λη η η σε και α να στα α ας ε
 εκ νε ε ε κρων ε σω ω ω σε ε ε με τον πλα
 νω ω ω ω ω με ε ε νου α α α α α α
α α ανθρω πον

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ε ως ου α α αν

τα α α πο δω ως μοι

X ρι στος ο Σω ω ω τηρ η η μων το καθ η μων χει

ρο γραφον προ ση λω ω σα ας τω Στα αν ρω ω ω ω

ε ξη η η η λει ει ει ει ψε και του θα να του το κρα

α το ο ος κα τη ηρ γη η η σε προ σκυ νου ου

ου ου μεν α αν τον την τρι η η η η με ε ρον

ε ε ε ε ε ε ε ε γερ σιν

Στίχ. γ. Ἐκ βαθέων ἐκέντραξά σοι, Κύριε· Κύριε ει σα α α

κου σο ο ον τη η ησφω νη ης μου

Σ υν αρ χαγ γε λοις υ μνη σω ω μεν χρι στου ου ου ου

την α να α α στα α α σιν αν τος γαρ λυ τρω

τη ης ε στι και σω τη ηρ των ψυ χω ω ων η

μων ει και εν δο ο ξη φο βε ε ρα και κρα ται

α α δυ να α α μει πα λι ι ιν ερ χε ε ται κρι

ναι κο ο ο ο σμο ον ον ε ε ε ε πλα σεν

“Ετερα Στιχηρά, Ανατολικά.

Στίχ. δ. Γενηθήτω τά ώτά σου προσέχοντα εις την φω

νη η ην της δε ε ε η η η σε ω ως μου

Σ ε τονσταυρω θεν τα και τα α φε ε εν τα Αγ γελος

ε κη ρυ ν ν ξε ε ε Δε σπο ο την και ε λε

γε ταιαις γυ ναι αι ξι δεν τε ι δε τε ο που ε ε

κει ει το ο Κυ ν ν ρι ι ι ι ος α νε στη γαρ

Nη
 κα θως ει πενως πα αν το δυ ν ν α α α μος Δι
 ο σε ε ε προ ο ο σκυνου ου μεν τον μο ο ο ο
 νου α θα α α να α α α τον Ζω ο δο τα χρι
 στε ε λε ε η η σο ο ον η η η η μας
Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς
 ὑποστήσεται
 στιν
E ν τω σταυ ρω σου κα τηρ γη η σαςτην του ξυ ν λου
 ου ου κα τα α ραν Δι εν τη τα φη Σου ε νε ε κρω ω
 σας του θα να α α του ου το κρα α α α τος Δι
 δε τη ε γερ σει ει σου ε φω τι σας το γε νο ο ος
 τω ω ων α αν θρω ω ω πων Ζω δι α του το ο ο
 σοι οι οι βο ω ω μεν εν ερ γε τα χρι στε ο
 Θε ος η μωων δο ο ο ξα α α α σοι
Στίχ. στ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε.
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου
 χη μου ε πι τον Κυ ν ν ρι ον
 ηλ πι σεν η ψυ

H — Σατανά — τούτοις είπε
 νοι γη σαν σοι οι οι Κυ οι ι ι ε ε φο
 ο ο βω πν λαι αι αι θα α να α α του πν λω οι
 οι δε ε Α δου οι δο ον τε ε ες σε ε ε
 πτηη η η ξαν πν λας γαρ χαλ κα ας συ νε ε ε ε
 τρι ι ι ι ψας και μοχ λους σι δη ρου ους συ νε
 ε θλα α α σας και ε ξη γα γες η μα α ας εκ
 σκο ο τους και σκι α ας θα α α να α α του και
 τους δεσ μους η μω ων δι ι ε ε ερ οη η η η

ζ Δ
ξας

Στίχ. **ζ.** Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας Δ ελ πι χ σα τω I σρα ηλ ε πι τον Κυ ν ν

ρι Δ
οι ον

T Δ — Σατανά — τούτοις Δ εκ
ον σω τη οι ον ν μνο ο ον α δο ον τες εκ

στο μα α τω ων α να με ε ελ ψω ω ω με εν δε

ε εν τε πα αν τες Δ εν οι κω Κυ ν οι ι ι ον προ Nη

σπε ε σω ω ω μεν λε ε γο ο ο ον τες Δ ο ε

πι ξυ λου σταν ρω θεις και εκ νε κρων α να α στας Δ
 και ων εν κολ ποις του Πα τρος Δ ι λα σθη η τι ταις α
 μα αρ τι ι ι αι αις η η η μων Δ
Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Τριῳδίου.

Ἔχος Λ Πα φ

Στίχ. η. Ὄτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ Χ
 εκ πα σω ων Π

των α νο μι ω ων α α α αυ του Π
E ις α να μαρ τη τον χω ραν και ζω η ρα αν ε
 πι στε ε ε εν θην Π γε ω σπο ρη η η σα α
 ας την α α μαρ τι ι ι αν Π τη δρε πα νη ε
 θε ρι ι σα τας στα χν ας της α με ε λει ει ει ας
 και δραγ μα των ε στοι βα σα πρα ξε ων μ8 τας θη
 η μω ω νι ι ας Ι ας και κα τε ε στρω σα 8χ α
 λω νι ι ι της με ε τα νοι οι οι ας Π αλλ
 αι τω σε τον προ αι ω νι ον γε ωρ γο ον η μων
 Θε ε ον Π τω α νε μω της φι λε εν σπλαγ χνι ι

ας **η** α πο λικ μι σον το α χν οο ον των ε ε ε εο
 γω ω ω ων μ^π**η** και σι ταρ χη σον τη ψυ χη η
M **Πα** μ^π την α α α φε ε ε ε σιν **η** εις την ς ρα
 νι ον σ^π συγ κλει ον με α πο θη κη ην και σω ω ω ω
 σο ο ο ον μ^η

Στίχ. Θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν **χ**
η

παν τες οι οι λα α α οι **η** καὶ πάλιν τὸ αὐτό:
 παν τες οι οι λα α α οι

Εἰς ἀναμάρτητον χώραν, ...

Στίχ. Ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
 τοῦ Κυρίου **η** **χ** με ε νει εις τον αι ω ω ω ω να **η**

E **Πα** πι γνω μεν α δελφοι τ^ς μν στη ρι ι ς την
Πα δν ν ν να α α α μιν **η** τον γαρ εκ της α μαρ
 τι ι ι ας **η** προς την πα τρι κη ην ε ε στι ι
 αν **η** α να δρα μο ντα **A** σω ω τον **η** νι νι ον **η**

ο πα να γα θος Πα τηρ προ η παν τη σα ας α σπα α
 α α ζε ε ε ε ται **η** και πα λιν της οι κει ει α ας
 δο ο ο ξης χα ρι ζε ται τα γνω ρι σμα α τα **η** και μν

στι κη ην τοι οις α α νω ε πι τε λει ει ει ει
Πα ε εν φρο συ ν ν νην **π** θυ ων τον μο ο σχον το ον
Πα σι τε εν τον ι να η μεις α ξι ως πο λι τεν
 σω ω με ε θα **η** τω τε θυ σαν τι φι λαν θρω ω ω πω
 Πα α τοι **η** και τω εν δο ξω θυ μα α τι τω σω
 τη ρι τω ων ψυ χω ω ω ων η η η η μων **π**

Ἄλλος Δι Θεοί

Δ ο ο ο ξα Πα α α τοι ι ι και γι νι ω και
 Α γι ι ω Πνε ε εν μα τι **Δ**

Ω πο ο σω ων α γα α θων **Δ** ο α α α α
 θλι ι ι ι ος **Δ** ε μαν το ον ε στε ε ε οη
 σα **Δ** ω ποι α α ας βα α α σι λει ει ας **Δ**
 ε **η** ξε ε πε ε σα **Δ** ο τα λαι αι πω ρο
 ος ε ε ε ε γω **Δ** τον πλου τον η να λω σα ο ο
 ον περ ε ε ε λα α α α βον **Δ** την εν το

λην πα α α ρε ε ε βην Δι οι οι οι οι οι μοι
 τα α λαι αι να ψυ ν χη η η Δι τω πυ ρι τω αι
 αι ω ω νι ω λοι πο ον κα τα α α δι κα α
 ζε ε ε ε σαι Δι θρ δι ο προ τε λας βο η η η
 σον χρι ι στω ω ω τω Θε ε ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ε ξαι αι με
 νι νι ον Δι θρ ο Θε ε ο ο ος και αι ε λε ε
 η η η σο ο ο ο ον με Δι

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἄχος Δι θρ

Kαι νν ν ν υνκαι α α ει και εις τους αι ω νας
 τωναι ω ω ωνων α α μην Δι
Π α ρη η ηλ θεν η η σκι ι ι α α α του
 νο ο μου τη ης χα ρι ι ι το ο ος ε ελ θου
 ον ου σης ρη ως γαρ η βα α α τος ον ου κε ε και
 αι ε ε ε το Δι κα τα φλε ε ε ε γο ο ο

με ε ε νη ου τω Παρ θε ε νος ε ε ε ε
 τε ε ε ε κες και αι πα α αρ θε νος ε ε ε
 μειει ει ει νας αν τι στυ ν ν λου πν ν ρο ο ο
 ο ος δι και ο συ ν ν νη η ης α νε ε ε
 ε τει λεν Η η λι ι ι ι ος αν τι ι ι Μω
 ν ν ν σε ε ε ως χρι ι στος η σω τη ρι ι ι
 α των ψυ ν χω ω αν η η η η μω ω ω αν

Είσοδος. Ό προεστώς ἡ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εύχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἵλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γίόν, * καὶ ἄγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Γίε Θεοῦ, ζωὴν διδούς· * διὸ δ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἵλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἔξηγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἅχος Δι Θ.

Φως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τα
 8 8 Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σ8 8 8 χρι ι

στε ε ε ε ελ θο ο\ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δν υ\υ ν σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 ν ν μν8 8 με ε ε εν Πα α τε ε ε φα γι νι ο
 ο ον και αι Α α\α γι ο ον Πνε ε ε ε εν μα α α
 Θε ε ε ον α\xi ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι φοι οι οις ν ν μνει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις γι νι ε ε Θε ε 8
 8 8 ζω ω η ηην ο ο ο δι δ8ς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο\οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Και φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

Ἄχος Δι Θ

O κυ ν ρι ος ε βα σι ι λευ σεν εν
 πρε πει αν ε νε δν υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο κυριος εβασιλευσεν ευ^Δ
 κυριος εβασιλευσεν ευ
 πρεπει ανενδυνσατο ^Δ

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο κυριος εβασιλευσεν ευ^Δ
 κυριος εβασιλευσεν ευ πρεπει
 ανενδυνσατο ^Δ
 *** *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἴτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἵερεὺς) τὴν ἔκτενη δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (**τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης**) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ο ἱερεὺς: Ὁτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῷ καὶ τῷ Ἅγιῷ

Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης Ἀμήν.

Ο προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Ἄγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννηταῖ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἴτα διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχρόντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Οἱ ερεὺς ἐκφώνωσ·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῇ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χορός· Ἄμήν.

Οἱ ερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Οἱ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Οἱ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Οἱ χορός· Σοί, Κύριε.

Οἱ ερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεννητοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χορός· Ἄμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ὕχος ~~πα~~ Πα ω

H ^{Πα} α να στα σι ις σου χρι στε Σω τηρ α πα σαν
ε φω τι σε τη ην οι κου με νην ^π και α νε κα λε σω
το ι δι ι ον πλα σμα παν το δυ να με Ku ν ρι ε δο ξα

σοι ^π

**Ἐτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,
ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Ιωάννου Ἄμήν,
τὸ δὲ Ἄμήν ἐστι μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.**

Στίχ. α'. Ό Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, Δ
ξ

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν Δχ και περι ε ε ζωσα το

Δ ^{Πα} ι α ξν λου Σω ω τερ κα τηρ γη σας την του ξν ν λου
κα τα ρα κρατος θα να α του τη τα φη η σου ε νε
κρωσας ε φω ω τι σας δε το γε νος η μω ων τη η
ε γερ σει σου δι ο βο ω μεν σοι ζω ο δο ο
τα χρι στε ρ ο Θε ο ος ημων δο ξα σοι

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, Δχ η τις ου ου

σα α λευ θη σε ται

Ε ^{Πα} ν τω σταν ρω χρι στε φα νεις κα θη λω με νος ηλ
λοι ω σας καλ λο ος κτι σμα των και το μεν α παν θρω
πον στρα τι ω ται δει κνυ με νοι λογ χη πλευ ρα αν σου ε
κεν τη σαν Ε βραι οι δε σφρα γι σαι τα α φον η τη σαν το

την σην ε ξου σι ανουκ ε ε πι σταμε νοι αλλ ο δι οι κτον

σπλαγχνωσου κα τα α δε ξα με νος τα φην και τρι η η

μερος α να στας Κυ ν ρι ε ε δο ξασοι

Στίχ. γ. Τῷ οἶκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μα κρο

ο τη η τα η μεδων π

Z Πα ω ο δο ο τα χρι στε ε κου σι ως πα θος

υ πο στας δι αθνητας εν Α δη δε κα α τελ θων ως δν

να τος τους ε κει την ε λευσιν μενον τας την σην α

φαρ πα σαςως εκ χει ροςκραταιου Πα ρα δει σον ανθ Α δου οι

κειν δε δω ρη σαι δι ο και η μι ιν τοις δο ξα ζου

σι την σην τρι η η με ε ρον ε γερσιν δω ρη σαι ι λα

σμον α μαρ τι ων και το με γα ε λε ος π

Πχος π Πα ρ

Δ Πα ω ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι νι ω και

Α γι ω Πνευ μα α α τι π

T Πα ης πα τρι κης δω ρε ε ας δι α σκορ πι

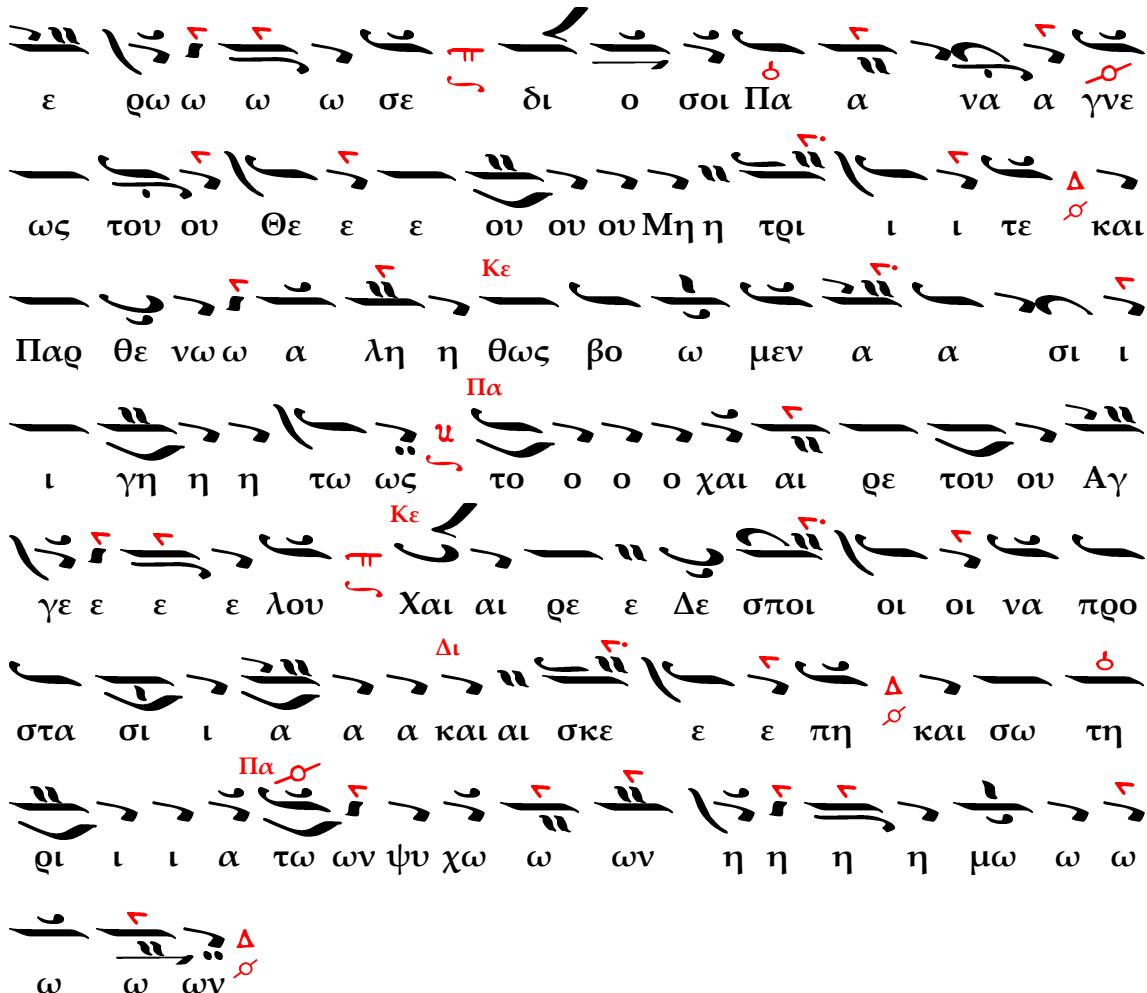
ι σα α ας το ον πλου ου ου τον α λο γοις συ νε

ε βο ο σκο μην ο τα α λας κτη η νε ε ε

σι π και της αν των ο οε γο ο με ε νος τρο ο
 φης Δ ε λι μωττον μη η χο ο ορ τα ζο ο με ε ε
 ε νος π αλλ ν πο στρε ε ψας προς τον ευ σπλα α
 αγ χνο ο ον Πα τε ε ορα κε κρα αν γα α α α ζω συ
 νν δα α κρυ ν ν ν σι δ δε ξαι με ως μι σθι ι ον προ
Νη Πα σπι ι πτο ον τα σ τη φι λαν θρω πι ι α σου ου και σω ω
 ω σο ο ο ον με π

K Πα αι νν ν ν νν και αι αι α α ει σ και εις
 τ⁸ 8 8ς αι αι ω ω ω νας τ των αι ω ω ω
 νων α α α μην π

O Πα ποι η της και Λυ τρω τη ης μου ου Πα να α
 γνε ε δ Χρι στο ος ο Κυ ν ρι ι ι ος π εκ
 της σης νη δυ ο ος προ ο ο ε ελ θων ε με
 ε εν δυ σα α α α με ε ε ε νος δ της πρω ω
 ω η ην κα τα α α ρας τον Α δα αμ η η η λευ θε

**Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ Ἱερέως ἢ
Ὦδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)**

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὁῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἴσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενὲ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἀγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενὲ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς

όφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο ιερεύς: Ὄτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίου καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

Καὶ φάλλονται τὰ ἀπολυτίκια.

Τὸ Αναστάσιμον.

Ἄχος Δι Θ.

Oυαὶ πάτερ οὐαῖς
τε καὶ τῇ ηλ θεοπρόστον θανατον η ζω η η
Δ
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε ε κρωσας
Θ
τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους
τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
Δ
σας πα σαι αι δν να μεις των ε που ρα νι ων ε
Θ
κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
δο ο ο ξα σοι **Δ**

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Pαν τα ν περ εν νοι αν παν τα ν περ εν δο ξα
Θ
τα σα Θε ο το κε μν στη ρι α **Θ** τη α γνει α εσφρα
Δ
γι σμε ε νη καιπαρ θε νι α φυλατ το με ε νη
Λ
Μη τηρ ε γνω σθης α ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη

θι νον αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η
 μω ω ων Δ

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ο διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ο ἵερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Ο προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ο διάκονος· Σοφία.

Ο ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ο ἵερεύς·

Ο ὃν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ο ἵερεύς· Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ο ἵερεὺς· Δόξα σοι, δ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ. Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἵερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχρόντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων

ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν δούλων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (**τοῦ ναοῦ**), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἀγίου (**τῆς ἡμέρας**), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο λαός: Ἄμην.

* * * * *